

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Q[uod] pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa. Pulchriora sunt
ubera tua uino, & odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

¶ **Q** pulchræ sunt mammæ tuæ soror
mea sponsa. Pulchriora sunt ubera tua ui-
no, & odor unguentorum tuorum super
omnia aromata.

Mar. p hu
militatem
exaltata.

¶ Amici auscultant hæc, & intelligunt me hoc
dicere, hoc admirari, quia mater & uirgo es, &
hunc esse fructum unius oculorum tuorum, &
unius crinis colli tui: quod cum te reputares in-
dignam uiro, facta es digna deo: cum te indignâ
iudicares facere semen in Israel, facta es digna fa-
cere salutem in Israel, cum indignam te reputa-
res lactare filium hominē, digna habita es mam-
mis pulchris, uberibus pulcherrimis, mammis
uirgineis, uberibus itactis, lactare filium deum
& hominem.

Ioan. 3
Psal. 103.

¶ Hæc auscultantes, totiens de
mammis & uberibus tuis & de cæteris instru-
mentis tuæ pulchritudinis, de oculis, de capillis,
de dentibus & labijs, tot uoces dilecti gratulan-
tis non fastidiunt, quoniam amici sunt, imo gau-
dio gaudent propter uocem sponsi lætantis, iux-
ta illud: Lætabitur dominus in operibus suis.
Voces istæ, uoces letitiæ nostræ sunt, lætitiæ pa-
tris & filij & spiritus sancti in istis operibus no-
stris, in māmīs siue uberibus tuis, semel duo ube-
ra tua, sicut duo hinnuli capræ gemelli, quid iā
supra dictum est: & nunc iterum quàm pulchræ
sunt māmæ tuæ soror mea sponsa, ac tertio, pul-
chriora sunt ubera tua uino. ¶ Hæc em̄ egregia
sunt opera trinitatis, hæc gratiora ualdeq; pul-
chriora primis operibus illius dicentis. Facia-
mus hominem ad imaginem & similitudinē no-

Gene. 1. 2.

COMMENTARIO. LIB. III. 55

fram, plasmantis de terra Adam & fabricantis de costa eius Eram. Nunquid enim non ualde pulchrius est, sicut nunc, de utero mulieris absque uiro uirum facere, quam tunc de costa uiri mulierem fecisse? Illic namque de uiro mulier facta est quae perdat: hic de muliere uir factus est, qui perdit saluet, propter quod & factus est. Pulchritudo eius operis iocundius spectatur in mammis siue uberibus tuis, quando iam peracta est species tantae pulchritudinis, quando iam natus lactor mammis tuis, mammis foemineis, uberibus uirgineis. ¶ Qualis tandem est ista comparatio, pulchriora sunt ubera tua uino? Aut quid magnum est dicere, pulchriora sunt ubera tua uino? Nam in uino luxuria est. Nolite (ait quidam amicorum, ad nostras adolescentulas scribens) nolite inebriari uino, in quo est luxuria. Quid ergo magnum est dicere, quod ubera tua pulchriora sunt eo quam non est pulchrum. Vinum namque siue hoc praesens uini significatum non est pulchrum, cum sit luxuria, siue carnis uoluptas: siue cuius ebrietate praeeunte nulla unquam ubera praeter ubera tua filium lactauerunt. Est igitur illud, quod apud hominum scholas dicitur tapinosis, id est, humilitas, statum rei magnae dictis infirmans. Magna quippe res est uirginitas siue integritas uberum me filium lactantium, nec satis laudatur haec tam pulchra res, dum re maritali siue coniugali pulchrior esse praedicatur, scilicet lactatione filiorum quorum initium uinum est, id est, luxuria quae in uino est: itidem secundum tropum, qui apud homines metonymia dicitur, per id quod continet, ostendens id quod continetur.

ubera tua
pulchriora
uino.
Ephc. 5

tapinosis

Metonymia.

RVPERTI IN CANT. CANT. CA. III.

Pfal. 50. **¶** Poteram sic dicere, quia sola ubera tua me la-
 ctantia pulchra sunt, cæterarum cuncta ubera
 fœminarum, ex quo id acceperunt ut filios suos
 lactare possent, etiam si quid pulchritudinis pri-
 us habuerunt, pulchra esse desierunt, ita ut re-
 ipsa quisq; lactentium ueraciter dicat. Ecce em̄
 in iniquitatib. conceptus sum, & in peccatis con-
 cepit me mater mea. s. in iniquitatibus Adæ, in
 peccatis Euæ. Nam ex illis iniquitatibus, ex il-
 lis peccatis, cum cæteris malis istud quoque ui-
 num uenit, scilicet, luxuriæ nimietas, per quam
 conceptus mulieris a deo super numerum multipli-
 centur: ut in comparatione reproborum electi
 pauci aestimentur. Quæ aut̄ sunt unguenta tua?
 Dico enim, & odor unguetorum tuorum super
 omnia aromata. Quæ ergo sunt unguenta tua,
 soror mea sponsa? Eleemosynæ tuæ, quas expē-
 disti in me. Audiunt & audituri sunt amici de q̄
 dam muliere, effundete oleum super caput & su-
 per pedes dilecti tui recumbentis, & dicunt quia
 domus i pleta est ex odore ungueti, & intelligūt
 in illa muliere ecclesiam nostram, q̄ quotiens im-
 pendit eleemosynam pauperibus nostris, toties
 unguenta sua pedibus meis superfundit, & aro-
 mata distribuit. Hæc em̄ sunt aromata uera, un-
 guenta præciosa, esurienti cui libet ex inimicis
 meis cibum dare, sitienti potum præbere, hospi-
 tem siue peregrinantem colliget, nudum uestire
 infirmum uisitare, & si in carcere est ad eū ueni-
 re. Super omnia hæc aromata est odor unguento-
 rum tuorū, id est, suauitas eleemosynarū tuarū,
 quia non ut cæteri in membris meis, sed in me-
 metipso tu mihi munificentissima extitisti. Ex

Ioan. 12

Matth. 25

quidem iure materno & naturali affectu tu mihi cuncta debuisti: ueruntamen fidem & humilitatem siue charitatem tuam plusquam maternam respicienti mihi, cuncta pro optimis unguentis, cuncta pro suauissimis fuere eleemosynis, ita ut nulla eleemosynarum aromata, quaecumque mihi in meis expenduntur minimis unguentis illis ualeant aliquatenus comparari.

¶ Fauus distillans labia tua sponsa mel & lac sub lingua tua, & odor uestimentorum tuorum sicut odor thuris.

¶ Parum erat quod dixi supra, & eloquium tuum dulce: quia nimis parum est, dulcedinem esse in eloquio, nisi dulce sit etiam cor. Tu dulcis in ore, dulcis & in corde. Hoc est quod nunc dico, fauus distillans labia tua, subiungens, mel & lac sub lingua tua, id est, in anima tua. Ibi tibi in teipso dulciter sapit fauus eloquii tui, fauus distillans a labijs tuis, labijs gratiosis. Fauus tuus ego sum, mel tuum & lac tuum ego sum: quia deus tuus & filius tuus ego sum. Hoc tua sentit anima, hoc tua sonant labia, Aliud loqui non potes, quam id quod in pectore habes: Ex abundantia cordis labia tua loquuntur. Et si alijs pro tempore tacuisti, mihi tacere non potuisti. Ex quo me natum uidisti, mecum deliciata es fauo dulcis eloqui, simulque osculo oris mei, osculo oris tui, & satisfactum est etiam sic fidei tuae, spei & dilectioni tuae: fidei per dilectionem dicentis, osculetur me osculo oris sui. Quid de pannis dicam, quibus me inuoluisti, & in praesepio reclinasti? Nimirum id quod uerum est, quia odor uestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Fauus tuus
ego sum.

Lucæ, 6.

Canti, 1